

عنوان مقاله:

تحلیل وضعیت فقهی- حقوقی معاملات به قصد فرار از دین با توجه به قانون نحوه اجرای محکومیت های مالی مصوب ۱۳۹۴

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محمد علی خورسندیان - هیات علمی دانشگاه شیراز

مهدی سخنور - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه شیراز و وکیل پایه یک دادگستری

داود جانبازی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

با توجه به اصل نسبی بودن قراردادها، آثار قراردادها نسبت به اشخاص ثالث امری استثنایی است. هرچند که این امر مانع قابلیت استناد قرارداد به عنوان یک واقعیت حقوقی در مقابل اشخاص ثالث نیست. با این وجود فروضی وجود داد که ممکن است قرارداد بین دو شخص موجب ضرر و زیان به شخص ثالث شود. در آراء فقهای امامیه، به طور پراکنده بعضی از مصادیق این معاملات بیان شده، اما در خصوص صحت و بطلان آن اختلاف وجود دارد. از منظر حقوقی نیز برخی ایجاد الزام برای ثالث را در قالب ایجابی بررسی کرده اند که با قبول ثالث، دارای آثار حقوقی خواهد بود و برخی آن را مصداق تعهد فضولی و منوط به اجازه یا رد ثالث دانسته اند. با توجه به اهمیت و نقش معاملات در زندگی افراد جامعه و عدم تعیین دقیق احکام و آثار معاملات موضوع بحث در متون فقهی و حقوقی، بررسی وضعیت و آثار این معاملات آثار مثبتی را در بر خواهد داشت. در این مقاله، با توجه به بررسی فقهی و حقوقی و توجه به ماده ۲۱ قانون نحوه اجرای محکومیت های مالی مصوب ۱۳۹۴ در مورد معاملات به قصد فرار از دین، خواه منتقل الیه به قصد انتقال دهنده عالم باشد یا جاهل، در هر صورت معامله صحیح است و تنها در حالت عالم بودن منتقل الیه، علاوه بر مجازات کیفری مقرر در ماده ۲۱ قانون مذکور نوعی جریمه مدنی نیز برای انتقال گیرنده نیز در نظر گرفته است که محکوم به از محل همان جریمه اخذ می شود.

کلمات کلیدی:

اشخاص ثالث: قانون اجرای محکومیت های مالی: فرار از دین: نسبی بودن قراردادها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845508>

